

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto 1 gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem mestu.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Pridelovanje pese za krmo.

Pridelovanje pese za krmo je živo priporočati našim kmetovalcem! Krmska pesa, tudi živinska pesa imenovana, je velike vrednosti zaradi tega, ker je izvrstna in zdrava krma in ker obrodi zelo bogato. Te dobre lastnosti krmske pese so pa dandanes zelo važne za živinorejce! Povsod, koder so začeli pridelovati peso za krmo, se hvalijo ž njo, ter je sejejo zmeraj več. Enako naj bi se tudi razširilo in udomačilo njeno pridelovanje pri nas na korist našim živinorejcem!

Pesa je ob zimskem času izvrstna in kaj zdrava krma za govedo in prašiče. Še posebno pa tekne in ugaja pesa molznim kravam, ker je sočna in sladka. Krave molzejo po zimi še najbolj, če njih krmi prikladamo peso. In komur je ležeče na dobri mlečnosti krav ob zimskem času, ta naj si pridela potrebno peso za njih krmiljenje! Peso je polagati zrezano in pomešano z rezanico sena, detelje, slame itd. Molznim kravam se daje na dan lahko po 10, 15 do 20 kg. pese poleg potrebne rezanice. Pesa je pa tudi izvrstna krma za pitovno govedo. S peso je mogoče hitreje in vspesneje opitati govedo nego s samim senom. Pitanje govede s peso se navadno še najbolj splača in tako opitana goveda daje prav dobro in slastno meso. Pitovni govedi se poklada na dan 20 do 30 kg. pese, pa tudi več. Z največjim pridom se daje peso tudi mladi govedi in prašičem, katerim je zdrava in tečna krma.

Krmska pesa je tudi tegadel posebne vrednosti za nas, ker zelo bogato obrodi. Pridela se je 300 do 500 q (novih centov ali kvintalov) na 1 ha zemlje. Na dobro obdelani zemlji je moč 350 do 400 q pese pridelati ob navadni letini. Pri dobri letini pa se je tudi pridelalo že čez 600 q krmske pese na 1 ha, kar je gotovo velikanski pridelek! Vrhu pese (t. j. pesnih korenin) dobimo pa še 80 do 150 q pesnega listja na 1 ha, ktero se tudi z velikim pridom porabi za krmo prašičev in govede.

Po nekterih krajih in tudi pri nas obirajo pesno listje že med raščo, da ga dajejo prašičem. Ta postranska korist pese je za večino kmetovalcev zelo velike vrednosti. Opomniti pa moram, da se ne sme pričeti to obiranje pesnega listja prezgodaj, ker si s tem več škodujemo kakor koristimo. Pesi naj se obira listje le ob kraju (t. j. krajno listje) in še le takrat, ko se prične povešati in veneti. Mlajše in srčno listje pustiti je v miru! Z obiranjem listja se pridelek pese sicer zmanjša, vendar je pa listje toliko večje vrednosti za manjšega kmetovalca, ker mu daje ob poletnem času dobro krmo za prašiče. Kdor pa lahko shaja brez pesnega listja pri reji prašičev med poletjem, ta naj ne obira listja, in prepričal se bode, za koliko več pese bo lahko pridelal.

Pesno listje, ktero odpade pri spravljani pese, porabi se frišno, kolikor je moč. Ostalo večino pesnega listja pa naj se stlači v kade (bedne) ali jame, kjer se tako ugodno okisa, kakor naša repa ali zelje. V teh kadeh ali jamah se hrani lahko do zgodnje spomladi. Tako pripravljeno „kisló pesno listje“ se rabi največ za prašiče pa tudi za goved in daje dobro krmo koncem zime in pričetku spomladi — toraj ob času, ko je pomanjkanje vsakojake krme pri nas kaj navadnega! Kjer pridelujejo razvidni kmetovalci obilo druge in boljše krme kakor je pesno listje, tamkaj razmečejo in raztrosijo pesno listje enakomerno po polji, da ga potem podorjejo. S tem se ugodno zboljša rodovitnost zemlje, kar je tudi koristno!

Tako nam koristi pridelovanje pese na vse strani in Bog daj, da bi to korist vedel ceniti tudi naš kmetovalec in spoznal važnost pridelovanja pese za živinsko krmo!

Krmske pese je več sort. Najbolj priporočljiva je okrogla pesa, kakor je n. pr. rumena in rudeča oberndorfska pesa. Ta daje še največe in najboljše pridelke. Naša navadna ali domača pesa, ktera je podolgasta in bolj jajčaste podobe, je dobra ali pridela se je dost manj kakor oberndorfske pese in je tudi manj tečna kakor ta. Sejmo toraj seme oberndorfske pese namesto navadne pese! —m—

Šola naj podpira kmetijstvo.

Če hočemo biti odkritosrčni, moramo pripoznati, da se našim Dolenjcem — tu mislim prosto kmečko ljudstvo — šola sploh še nikakor ni priljubila. Nekako veselo se spominjajo naši kmetje še tiste dobe, ko je hodil v šolo le, kdor je sam hotel. Le polagoma predira prepričanje, da je lepo in koristno, če zna kmet brati, pisati, računati itd. Večkrat sem že imel priliko videti, da so se branili fantje podpisati svoje ime, pa sem vedel, da znajo pisati. Tako malo še nekteri cené svojo vednost. Ker pa ljudstvo ne ve ceniti v šoli pridobljenih navadnih naukov, tam se tudi ne more ogreti za šolo. Ni se čuditi, če taki ljudje šoli vedno nasprotujejo. Ko sem služboval v kočevskem okraji, sem se prepričal z veseljem, da tamošnje ljudstvo, bodi si nemški Kočevar ali pa slovenski Ribničan, Poljanec ali Kosteljec, šolo veliko več ceni, kakor naš Dolenjec. To pa zato, ker ima priliko spoznati, kot pobišni trgovec ali kot trgovec z lesom in leseno robo, kolike vrednosti mu je šola pri kupčiji. Pa ne le pri kupčiji mu pridejo prav šolski nauki. Prisiljen je tudi, ko potuje po raznih krajih, pisati svojej družini, katero je pustil doma. Tako pride, da ne cenijo n. p. pisanja le možje, cenijo ga tudi žene, dobro vedoč, kako neprijetno je, če mora človek družega prositi, da mu piše pismo. Tem ljudem donašajo že navadni šolski nauki praktično korist; od tod vnetje za šolo.

Pri nas je vse drugače. Ko naši dečki šolo zapusté, večinoma ne pogledajo več knjig, še manj pa vzamejo pero v roko, izvzemši, če pridejo k vojakom. Enako je tudi z dekleti, pa vendar malo bolje. Te so vsaj nekako ponosne, če zamorejo v cerkvi rabiti molitvenik in tudi kake pripovedi rade berejo. To pa je tudi vse. Tako se pri nas vporabljuje to, kar se je v šestih letih v šoli vsililo otrokom v glavo. Ali se je toraj čuditi, če se naš kmet za šolo ne ogreje? Ni se čuditi, mislim, pa tudi zameriti mu ne smemo njegove nebrižnosti, če vse to premislimo.

Malo bolj se ljudstvo za šolo briga tam, kjer se otroci v šoli učé tudi kmetijstva, posebno sadjereje. Iz take šole prinesejo otroci domu marsikaj za djansko rabo. Če je učitelj sam res vnet sadjerejec, toliko bolj zanj in njegovo šolo. Naš kmet hoče tudi kaj dobiti za nôvce, ktere leto za letom oddajo za šolo; on hoče koristi od nje in to kmalu. Kolikor bolj predira na Dolenjskem prepričanje, da sadjereja donaša lep dobiček, toliko bolj se ljudstvo za to stroko kmetijstva zanima, tako pa raste tudi spoštovanje do učiteljev in ljubezen do šole, kjer se goji sadjereja. Ako bi učitelji mogli vsak iz svojega vrta vsako leto po par tisuč žlahtnih dreves oddati, ali še bolj, ko

bi mogli v par letih pripomoči, da bi bili naši kmetje s rodnim sadnim drevjem dobro preskrbljeni, kmalu bi se o njih in o šolah drugače govorilo ko zdaj. Pa to ni mogoče.

Dolenjski učitelji imajo pa še drugo priliko pripomoči, da se šola kmetom priljubi, da bodo spoznali prav kmalo njeno praktično korist. Mala pošast, trtna uš, končuje dolenjske vinograde in jih bo gotovo tudi pokončala, če bo ljudstvo roke le križem držalo in edino le od Boga pomoči pričakovalo, samo pa nič ne storilo. Tukaj lahko učitelj pokaže, da ni le učitelj dece ampak tudi učitelj naroda zunaj šole. Znano nam je, da proti trtni uši ni do zdaj še nobenega pripomočka, ki bi se dal tako uporabiti, da bi se ta mrčes popolnoma in povsod zatrl. So sicer razni pripomočki, ki pridejo trtni uši do živega, ali nekteri so predragi za naše vinorejce, n. p. žvepljeni ogljenec, nekteri se pa vporabiti ne morejo, n. p. voda.

Da si Dolenjci vinograde ohranijo, ali vsaj kmalo obnovijo, je en sam pripomoček, ta je: amerikske trte. Ako pa hočejo kmetje svoje vinograde rešiti ali obnoviti z ameriksanskimi trtami, treba je, da jih cenó dobé in potem, da znajo z njimi tudi ravnati. Ameriksanske trte, ki se priporočajo za zasajenje vinogradov, pa ne rodijo dobrega grozdja, zato se morajo rabiti le za podlago, na katero se potem vcepi žlahten cepič naših evropejskih trt. Na Dolenjskem imamo zdaj dve trtnici, ki imate skrbeti za vzgojo ameriksanskih trt, državno pri Kostanjevici in deželno v Grmu. Iz državne trtnice se bodo menda kmetom delili le ključi ali reznice, kmetje pa si bodo morali potem iz njih sami vzrejevati žlahtne trte, če jih bodo znali. — To pa je kljuka. Kar se Janezek ni učil tudi Janez ne zna. Da bi vsi naši kmetje hodili v vinorejsko šolo v Grm te umetnosti se učiti, ni misliti; brez poduka in sicer praktičnega poduka, pa ne bo šlo. Zato naj se poprimejo učitelji tega posla. Začno naj učiti v tej reči posebno šolsko mladino, pa tudi odrasle ljudi.

(Dalje sledf.)

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Na Slovenskem se, hvala Bogu, še vedno podpisujejo prošnje za versko šolo — a nikakor ne ravno za tako, kakoršno hoče knez Lihtenstajn, ampak za versko šolo sploh — vredili jo bodo uže gospodje poslanci! — Tudi več podružnic ss. Cirila in Metoda je odposlalo prošnjo za versko šolo; med njimi je bila tudi novomeška. Mi smo katoliki; res ne vemo, zakaj bi imeli drugačne šole kakor katoliške? Kdor se ni skregal s pametjo, nam mora pritrđiti.

V državnem zboru se je v proračunskem odseku za slovensko šolstvo možato potegnil goriški poslanec Tonkli. Naučni minister je obljubil, da se v Ljubljani v kratkem odpre šola za lesno obrt in pa slovenska spodnja gimnazija. Gospodom poslancem bode pač treba, da bodo pri tem zahtevali naravnost, da s toliko vzporednimi razredi, kolikor bode učencev, — da ne bodo morda silili slednjič Slovencev v nemško šolo!

V **Djakovem** v Slavoniji je bil na Jožefovo velik praznik; slavnoznani jugoslovanski škof Strossmayr, silno velik dobrotnik hrvatski in pravi prijatelj Slovincem, je praznoval petdesetletnico kot mašnik. Pri svečanosti so bili tudi nekteri Slovenci, katere je škof ne le milostno sprejel, ampak tudi posebno odlikoval, ter povdarjal kako ljubi naš mili narod. Bog ohrani slavnega moža še leta in leta v blagor cerkvi in v slavo mogočnemu slovanskemu rodu! Nanj je ponosen ne le Hrvat in Slovenec, ampak tudi Srb, Rus in Poljak, Čeh in Slovak!

Kaj je novega po širokem svetu?

Za **bolgarskega** kneza je stanje zdaj tudi zavoljo tega neugodno, ker so ministri med seboj needini. — Vse se kaže, da bode knez Ferdinand kmalu govoril: knez sem bil! Njegova mati je uže zapustila razburkano Bolgarijo.

Na **Francoskem** vse govori o prejšnjem vojnem ministru Bulanžeu, kateremu bi radi njevovi prijatelji pomogli do poslanstva — potem pa skoraj gotovo, do najvišje oblasti, kakor nekdej Napoleonu prvemu in trejemu. — Bodemo videli; tako v tej lepej deželi gotovo ne bode ostalo dolgo, kakor je sedaj.

Na **Nemškem** je nastopil po smrti svojega očeta Viljema — novi cesar Friderik. Mož se kaže kaj miroljubnega, kar pa ni čudo; kajti bolan je tako, da so mu pred tedni uže izrezali krhelj v goltancu. Diha sedaj po posebni srebrni cevi! Takov mož pač nima veselja do vojske! Pač pa se kaže grozno prijaznega Rusom. — Bog daj, da bi ti ljubi Nemci slednjič ne pustili nas na cedilu v sili — ali nas celo darovali Rusom, ako bi nastala vojska.

Ves svet česti in slavi **Papeža**; tudi Slovencev gre veliko število v Rim, precej po velikonočnih praznikih — iz Novega mesta gosp. vikar Feliks Zavodnik. Mi drugi, ki ostanemo tukaj, bomo pa v Rimu vsaj v duhu in s svojimi molitvami, da bi Vsegamogočni še dolgo ohranil slavnega papeža. — Ena država pa je, ki papeža ne časti, ampak ga gleda pisano, kolikor more — in to je ravno Laška, v kateri je Rim! Ali mi smo prepričani, da je še eden, ki ne pusti, da bi drevesa vzrasla do nebes — ta bode polomil ošabne rogovetudi nevernim laškim mogočnejem.

Piše se nam:

Iz Rudolfovega. 27. marcija. — Prekrasno opravljena dvorana „Narodnega doma“ je podala 14. marcija Novomeščonom nenavadno veselje: vrli gimnazijski dijaki so priredili s pomočjo nekterih gospodov pod vodstvom gosp. P. Hugolina „muzikalno-deklamatorično akademijo. Pelo, govorilo in godlo se je nepopisljivo lepo. Pesem „Kedo je mar?“ je vse pretresala; jako miloben je bil samospjev „Vjetege ptiča tožba“, tako kvartet „Pogled v nedolžno okó“ — in kaj čem reči, kako neizrečeno prijetno so doneli glasovi iz osmero ust malih gimnazijskih kebrčkov, ko so peli „Käfer Hochzeit“? Da z vsemi točkami so bili popolnoma zadovoljni poslušalci, kojih je bila dvorana natlačeno polna. V dramatičnem prizoru, katerega je sestavil neki dijak, so se pokazali naši gimnazisti jako zmožne in pridne, kajti nekteri govori so bili res težavni in dolgi. Vsa čast dijakom in vodstvu, ki je dobilo pri tej priliki lep donesek v podporo ubogim študentom.

Podobno so se napolnili prostori narodnega doma 25. marcija, cvetno nedeljo. Tu so nam predstavljali nekteri vrli gospodje trpljenje Kristusovo v živih podobah — tako mično, da se je gledalec res kar zatopil v oni čas, ko se je to trpljenje res vršilo v nesrečnem Jeruzalemu. Med tem, ko je neki gospod bral zgodbo trpljenja iz sv. pisma, so se prikazovale v prekrasnih opravah na odru različne žive podobe: zadnja večerja, umivanje nog, Jezus pred Kajfom, Pilatom, Veronika mu poda prt, na križu in druge. Isto se je ponavljalo v ponedeljek zvečer — a gledalcev je bilo malo. Pa zakaj? — Gospodje so reč premalo razglasili, prepozno se jeli pripravljati, naj bi se bilo nekaj dni prej povedalo, morda tudi v našem listu naznanilo — prepričani smo, da bi se bilo trlo naših kmečkih gledalcev, ki radi poslušajo trpljenje Gospodovo — tem raji bi ga gledali v živih podobah.

Sedaj naj dodam pa še žalostno, pretresljivo novico. 23. marcija po noči je umrla tu v Novem mestu cela rodovina „Prokeljnova“ — mati udova in pet otrok, stari od 6 do 16 let. Pa kako se je pripetila taka nesreča? Mati je imela zvečer dolgo opraviti s perilom. Vsa uboga družina je spala skupaj v enej sobi, v kateri je bila slaba nekoliko razpočena peč. Mati je dela vanjo žrjavice — zapah pri peči pa zaprla. To jim je dalo vsem smrt. Strupeni zrak ni mogel iz peči v dimnik, razprostiral se je skozi razpoko po sobi ter je zažgal vse! — Res grozno pretresljivo je bilo videti na cvetno nedeljo, ko so ob enem pogreznili v zemljo šestero mrličev — in sicer vse iz ene hiše!

Bralci naši, povzemite iz te žalostne dogodbe vnovič nauk, ki se vam je uže večkrat zabičeval:

pazite, da bode peč v sobi dobra! nikdar ne grejte sobe z žarečim ogljem, ako nočete biti krivi hitre, neprevidene smrti pri sebi ali družih!

Novomesto. — Ni mi navada, da bi se vtilkal v občinske zadeve; vendar pa ne morem si kaj, da ne bi jedne zbleknil o naši Krki. Povod temu je povodenj preteklega tedna. — Krka ob mestu je široka 36 sežnjev, jez pri mlinu tik mesta je dolg 58 sežnjev, ker je potegnjen povežno. L. 1863. vzdignil ga je gosp. Škrem, takratni posestnik, za 18 palcev, in tako sedaj voda zastaja do družega jeza pri Breitenavu, blizo 2 uri daleč (mlin Breitenavški), tako da trpi pod to nadlogo 32 vasi in posestnikov; stranski potoki se ne morejo odtekat, vsi mlini na potokih so zaliti. Temenica zaliva vse travnike Breitenavške, Prečinske župnije; vrtovi ob Krki so vsi pod vodo; mestni studenec v Kandiji je brzo zalit, pak se babe tepejo za samostansko kapnico. Ko je g. Škrem jez vzdigoval, nihče se ni oglasil, a zdaj je stvar zastarela. Sedaj je mlin mestna lastnina, in vendar trpi škodo in nezgodo mesto in še toliko posestnikov okolice zaradi mestnega mlina. Jedina pomoč bi bila ta, da se naredi jedna ali dve zatvornici; kedar je voda majhna, naj jo ima mlinar, kedar je velika, naj se zatvornica odpre. — Tako imajo jezove na Savini, da plovi (flosarji) kar drknejo čez jez; tako imajo jezov na Bistrici pri Kamniku. Naše mesto pa je sredi velike vode brez pitne vode; zato so jim vojake vzeli, pa tarnajo.

Iz Kostanjevice. 28. marcija. — Grozovita povodenj je bila pri nas — in morda ravno v našem mestu največa. Nekteri vozniki niso mogli nikamor prišedši do sem, marveč je bilo treba kar na cesti spreči konje. Od l. 1852 ni bilo tu toliko vode. — Blizo naše farne cerkve trga grozovito hitro breg; ako ne bode dotična oblast kaj ukrenila, je pač vprašanje, če bodo še hodili v cerkev naših otrok otroci!

Od aprila dalje bode kostanjeviška državna trtorejnica oddajala rezenike ameriških trt po 6 gld. 1000 kosov — pa baje samo tistim, ki so se uže prej oglasili zanje. — Trtna uš grozno hitro napreduje. Po nižavah je trta močno pozebila. Bog se nas usmili!

Kot nekaj posebnega Vam še lahko naznam, da se tudi daljna Bolgarija boji trtne uši ali se uže vojskuje z njo. Rojen Kostanjevičan, gospod Bele, ki je dovršil šolo v Klosternejburgu, je bil od bolgarske vlade doli poklican, ki zabranjuje s svojim svetom uhod trtnej uši! Te dni je odpotoval. Mi iz srca želimo mlademu gospodu veliko srečo — Bolgarom pa, da jih ciganska uš nikdar ne obiše!

Davkarijo dobimo Kostanjevičani čez šest mesecev v mesto iz oddaljenega „Kloštra“. Hvala Bogu; pomagano bode nam pa tudi marsikomu

drugemu. Želimo le še, naj davkariji sledi še sodnija. Upamo, da se bode to zgodilo — ako petični Kostanjevičani pripravite — potrebno stanovanje.

Bodoči teden imamo občinske volitve. Da bodo pokazale slovensko lice, je pri sedanjih okoliščinah umevno samo ob sebi.

Iz sv. Križa pri Litiji. — Kakor v mnogih krajih, tako tudi pri nas letošnja huda zima ni ostlala brez žrtev. 8. t. m. šla je 60 let stara ženica Katarina Jurca iz Nove Gore s košem na ramenih preko Save v Zagorje s svojo kupčijo; kupčevala je namreč z raznimi semeni in jajci, da si je na ta način pridobila potrebnih novcev, ali nesreča je hotla, da se je vtrgal plaz snega iz visocega gorovja, ko je korakala po zlo nevarni stezi ob reki Savi, ter tako odnesel ubogo ženo v vodo. Žena je vpila na pomoč, a pomoč ni bila mogoča, kajti, bila je še daleč od Zagorskega broda, kjer so potem mrtvo iz vode potegnili; koš in ena kokoš v njem sta pa nepoškodovana došla na brod.

Naj omenim tudi britko izgubo vrlega župana Frana Podlogarja iz sosedne županije Velka goba, kateri je po dolgi in mučni bolezni 28. svečana 1888, v 37. letu svoje dobe izdihnil blago dušo. Ranjki bil je izvrsten kmetovalec in vzoren župan, ker on ni nosil le imé: župan, ampak je spolnoval tudi dolžnosti, ktere ga vežejo. Da je bil jako priljubljena oseba, je dokaz, da se je njegovega pogreba mnogobrojna množica ljudi vdeležila ne le iz domače fare ampak tudi iz sosednih farâ, ter mu na ta način poslednjo čast izkazala.

Ravno tisti dan umrla je ondi Ana Zore nenavadne starosti, v 98. letu.

Domače vesti.

(Premembe.) Preč. g. Zbašnik se je odpovedal fari Podgradom. Gosp. Ivan Kljun, kaplan v Šenčurji pri Kranji, bil je pretekli terek kanonično umeščen na župnijo Šmarten v Dolenjem Tuhinji. Gosp. Josip Zelnic, kaplan v Šmartinu pri Litiji šel je kot upravitelj na Vače. — Gspdčna. učiteljica Vesner v Krškem je dobila službo v Ljubljani.

(Imenovanje.) Gosp. dr. Juri Pučko imenovan je c. kr. notarjem v Žužemberku.

(† Umrl) je gospod Josip Pajnič, sin obče-spoštovanega fin. straže komisarja, po daljem bolehanji, v 23. letu svoje dobe, na Dunaju, ker se je na visokih šolah zdravništva učil. Bil je posebno priden in vsim priljubljen, kdor ga je le poznal. Naj v miru počiva!

(† Umrl) je v Ljubljani vrl slovenski realec Ivan Antončič, rojen v Črnomlji kot sin gosp. davkarja Antončiča. Škoda za pridnega mladeniča!

(Uradne ure) na Novomeški pošti bodo od 1. aprila počeni zopet od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne.

(Rokodelskih zadrug) pravila v smislu nove obrtnijske postave so potrjena za Metliko, Krško, Kostanjevico, Mokronog, Radeče.

(Razstavo šolskih pomočkov) in knjig priredilo bo učiteljsko društvo v Krškem.

(Podružnica „Rudečega križa“ v Kostanjevici) je zborovala 15. t. m. ter izvolila predsednikom g. okrajnega zdravnika M. Novaka, K. Faberja in J. Kalina pa podpredsednikoma. Društvenikov šteje 105.

(Trgom volilno pravico) v deželni zbor želi pridobiti vrl dopisnik iz Sodražice. To želijo vsi Slovenci. Ali dotični volilni red je težko predrugačiti, dokler v kranjskem deželnem zboru ni še tri četrtine slovenskih poslancev.

(Sejm) v Loškem potoku bo 3. aprila t. l.

(Pri vojaškem naboru) v Krškem so letos veliko mladeničev potrdili — blizo 400. Došlo je pa mnogo nerazvitih in nedoraslih na ogled. Eden je bil videti komaj 8 let star, tako majhen je bil; drugi je imel po osem prstov na roki, po 6 na nogi itd.

(Veliki ponedeljek) ob 4. uri popoldne se vidi v Novomeški čitalnici Kristusovo življenje in smrt v živih podobah. — Vabijo se posebno kmečki ljudje, zato je tudi vstopnina nižana na 15 krajcarjev za osebo.

(Velika povodenj) je bila 18., 19. in 20. marca na ljubljanskem močvirju; ljudje so morali iz hiš na podstrešje iti in še seboj vzeti prašiče, da niso potonili. Dopisnik iz Ižanske fare nam obširno o tem poroča, a nimamo prostora, da bi vse priobčili.

(V farovž v Rudniku) poskušali so v torek zvečer ulomiti tatovi. Čas izbrali so si bili dobro, ker je g. župnik bil odšel ogledavat svojo novo župnijo na Dolenjskem, a vender se jim tatvina ni posrečila, ker jih je hlapec s streljanjem preplašil.

(Trtno mladico) je našel posestnik Fr. Ulepič iz Škocijana na Dolenjskem 23. marca t. l. v svojem vinogradu v Zagraški gori. Mladico, katera je 7 cm. dolga, zapazil je v sredi vinograda, in to pod nikakoršno streho. Pač čudno v tem nenavadnem in grdem vremenu.

(Nesreča). 28. suša t. l. šla je žena in udova Joštetovka iz Gor. Gradišča fare Št. Jerneja v Vrbovce koluje belit, delavci so pa še rezali v vinogradu. Ona si je hotela v lozi nekaj krompirja speči; ker pa je bil silni veter, se je listje in hosta užgala; hotla je gasiti, ali oj groza, obleka se jej vname. Revica teče k ljudem, ki so rezali v vinogradi, pa je niso mogli oteti smrti. Zgorela je in so jo mrtvo peljali domov.

(Požar). Včeraj dopoldne je Vinica, Podklanc in Golek črnomaljskega okraja, kacic 10 svinj, en konj, ena krava, vse pohištvo, ves živež, krma, čisto pogorela. Ena žena, katera je ravno nasproti hudemu vetru v Vinico potovala, je na poti od silnega ognenega puha se užgala in zgorela. Nesreča je grozno velika. Štacunarju Simonoviču je robe za 30.000 gld. zgorelo, vina je pa do 1000 veder vničnega. Farovž, štale in pod so čisto proč. Farna cerkev in šola ste ostale. Beda strašansko velika.

(Iz Nemške vasi pri Trebnjem) se nam dopisnik pritožuje, da se ondod klatijo trdni ljudje, ki rajše beračijo kakor da bi si z delom kruh pošteno služili. Take berače priporoča zlasti žandarmom.

(Od Mokronoga) nam dopisnik toži, kako visoke obresti terjajo posojevalci denarja. — Na to svetujemo ondodnim domoljubom, da osnujejo posojilnico, kakoršno imajo v Metliki, Črnomlju in Krškem, ki vse dobro izhajajo in kmetom denar za nizke obresti posojujejo. — Iz tega kraja nam je došla tudi želja od kmetske strani, da bi kmetje po zimi v kakošni sobi mogli čakati pri sodnji, predno so zaslišani, da ne bi zmrzovali, ko itak zeló zmrzneni dojdejo z daljnega pota. Tudi izraža dopisnik željo, da bi se gosposke na izjave županov bolj ozirale, da bi njih besede kaj veljale.

(Deželna filokserna komisija) je 12. marca zborovala v Ljubljani. — Prišli so vsi člani, gg. dr. Vošnjak, dr. Mencinger, vodja R. Dolenc, nadinženir Witschl, tajnik kmetijske družbe G. Pirc, komisar Reichl in vladni svetnik Dralka. Predsedoval je g. deželni predsednik baron Winkler. Komisar Reichl je poročal o razširjanji trtne uši na Dolenjskem. V Kostanjeviškem okraju so okuženi vinogradi vseh katastralnih občin, ne menj v Krškem. Trtna uš pa sega že tudi v Mokronoški in Novomeški okraj pri Beli cerkvi ter je konstatovana v Črnomeljskem okraju v Draščah, Grabljevcu, Štrekljehovcu. Ameriška trtnica v Kostanjevici obsega 2 ha. Za ameriške trte se je oglasilo 24 posestnikov, ki so dobili 17.654 trt po 1 kr. za šibo. Pri obravnavi o tem poročilu poudarjala je komisija, da bi moral za Kostanjeviško trtnico nastavljen biti strokovno izobražen vincar, kajti vsled tega, da trte neso bile že jeseni obrezane, pozeble so šibe in bo zdaj dobiti le malo zdravih. Obširna je bila razprava o sklepih deželnega zbora, storjenih v poslednji sesiji ter je komisija sklenila vladi priporočati, da v smislu teh sklepov napravi še dve ameriški trtnici v Mokronoškem in Črnomeljskem okraju in da privoli podporo kmetijski družbi v ta namen, da napravi ameriško trtnico in vinograd na primernem kraju blizu Ljubljane. Zastran pouka, kako cepiti domača plemena na ameriško trto, pa

se bode naprosil deželni odbor, da dovoli na Grmu take kurze. Konečno je komisija sklenila ponavljati lanski sklep, da naj vlada predloži državnemu zboru zakon, po katerem se z ameriško trto na novo zasajeni vinogradi tekom 10—12 let ne smejo prodati eksekutivnim potom.

(Živinski sejmi) v okrajih Rudolfovo so bili obiskani, kakor sledi: Na sejm v Toplicah dne 1. marca so prignali 900 glav goveje živine; na mesečni sejm v Novem Mestu 5. marca 410 glav govede in blizo 100 prašičev, katere so večinoma pokupili kupci iz Laškega in Bavarskega; 12. marca v Črmošnice 350 glav govede, kupčija bila je tu slaba, ker je ravno ta dan bil sejm še v treh krajih na Dolenjskem in pa neugodno vreme. 17. v Žužemberku 1200 glav goveje živine in 26. v Mirnopeč 750 glav, kjer je bila precej živahna kupčija.

(Račun črnomaljske posojilnice.) Delovanje te posojilnice se je v letu 1887 zdatno razširilo, kajti v letu 1886 je bilo prometa 54.575 gl. 32 kr., leta 1887 pa 119.575 gl. 52 kr. Koncem 1886 bilo je 226 družtvenikov, v letu 1887 pa jih je pristopilo 193, in ker je 34 udov izstopilo, šteje posojilnica koncem 1887 skupaj 385 družtvenikov, ki imajo 944 deležev po 2 gl. v skupnem znesku 1888 gl. Hranilne vloge znašajo koncem 1887. leta 35.797 gl. 70 kr., ki so se obrestovale po $5\frac{1}{2}\%$. Po sklepu načelstva obrestovale se bodo hranilne vloge tudi v letu 1888 po $5\frac{1}{2}\%$. Leta 1887 izposodilo se je 36.909 gl. po 7% , za leto 1888 pa so se obresti znižale na $6\frac{1}{2}\%$. Izposojuje se tako, da mora dolžnik vsakega četrt ali pol leta plačati z obresti tudi nekoliko glavnice, da se tako obresti z glavnico vred zmanjšujejo, vendar sme posojilnica po preteklem, v zadolžnici določenem obroku vsaki čas celo svoto terjati.

Rezervni zaklad je koncem 1886 646 gl. 89 kr. V letu 1887 se je pomnožil za 429 gl. 28 kr., in ker je občni zbor od čistega dobička dodal še znesek 453 gl. 83 kr., šteje rezervni zaklad koncem 1887 1530 gl.

Občni zbor je dne 12. februarija čisti dobiček 741 gl. 59 kr. tako razdelil: Družtvenikom dividende za 1887 139 gl. 44 kr. Požarni brambi v Črnomlji podpora 15 gl. Za podružnico sv. Cir. in Met. v Črnomlji 10 gl. Za „Narodno šolo“ v Ljubljani 10 gl. Za popravo cerkve sv. Duha v Črnomlji 50 gl. Za svečanost o priliki štiridesetletnice Njih Veličanstva mestu Črnomlju donesek 20 gl. Za popravo oltarja v cerkvi Matere Božje v Vojni vasi 10 gl. Za vstanovitev mestne godbe v Črnomlji kot začetni zaklad 33 gl. 32 kr. Rezervnemu zakladu pripíše se 453 gl. 83 kr. Skupaj 741 gl. 59 kr.

V načelstvo so za 1888 in 1889 izvoljeni: Anton Jeršinovec, c. kr. okr. šolski nadzornik in posestnik v Črnomlji, ravnatelj; Avgust Kunc, trgovec in posestnik v Črnomlji, odbornik; Martin Malnerič, trgovec in posestnik v Črnomlji, odbornik; Franc Šušteršič, c. kr. poštar, župan, trgovec in posestnik v Črnomlji, odbornik; Anton Pavlin, zdravnik in posestnik zlatega križa za zasluge v Črnomlji, računski pregledovalec; Franc Šetina, učitelj v Črnomlji, računskega pregledovalca namestnik.

Uradni dan je vsako sredo in petek popoldne, ako ni tisti dan kaki praznik.

(Popis Šmarješke fare) na Dolenjskem imamo v roki. Spisal je knjižico pokojni gospod Volčič ravno pred svojo smrtjo — res, kakor v spomin ljubljanim faranom. Knjižica je tiskana pri Krajcu v ličneji obliki, ozaljšana s podobo umrlega g. župnika — pisatelja. Prodaja jo brat ranjcega gospoda župnika, g. Anton Volčič v Šmarjeti in pa Krajec v Novem mestu po 60 kr. po pošti pa po 65 kr. — Pregledali smo knjižico, in reči moramo, da jo bode vsakdo prebiral z zanimivostjo v poduk in razvedrenjem. Zlasti jo pa priporočamo Šmarječanom, in znancem in prijateljem gospoda pokojnega pisatelja Volčiča.

(Pesmi Josip Cimpermana) prišle so v krasni obliki na svitlo v zalogi g. Jan. Giontinija v Ljubljani, in veljajo nevezane 1 gl. 20 kr., krasno vezane z zlato obrezo pa 2 gl. — kr.

Razne vesti.

* (Malo novcev dela čudeže). — Evo, kaj nam pripoveduje „Dalm. Gosp. list“, da se je prigodilo v prijateljskem krogu. Sedelo jih je šest prijateljev skupaj.

A je bil dolžan B	gl. 15.—
B " " " C	" 20.—
C " " " D	" 15.—
D " " " E	" 30.—
E " " " F	" 12,50
F " " " A	" 10.—

A je imel 5 gl., ter jih izroči B; to ti je, pravi, na račun mojega dolga od 15 gl.; B. izroči teh 5 gl. C, rekši: tu imaš 5 gl., pa jih odbij od mojega dolga; C dá isti denar D dostavši, dolžan sem ti še 5 gl.; D prejme 5 gl. in jih dá E, kteremu reče, dolžan sem ti 30 gl.; tu jih imaš 5, ostaje 25 gl. E dá teh 5 gl. F ter mu reče, bil sem ti dolžan 12 gl. 50 kr., tu jih je 5, ostalo dobiš. F. izroči prejeti znesek A in dostavi, zdaj ti dolžujem samo še 5 gl.

A dá teh 5 gl. B: zdaj sem ti dolžan še 5 gl.; B jih dá C: zdaj ti dolžujem samo še 10 gl., C jih dá D ter mu ima dati še 5 gl.; D jih dá E in zdaj je dolga še 20 gl.; E jih dá F: Na; pa dobiš še 2 gl. 50 kr.; F jih dá A pa je z njim poravnal. A jih dá B in pobota s tem dolg, B jih dá C pa je znižal s tem dolg na 5 gl.; C ni bil nič več dolžan D, ko mu je dal prejetih 5 gl.

D jih dá C ter reče, dolžujem ti še 15 gld; E vzame iz žepa 2 gld. 50., 5 gld. pa vtakne v žep, in tako je bila stvar končana. Petak je s tem kolobarenjem plačal 82 gld. 50 kr.; poravnal je dolg A proti B, C proti D, E proti F, in F proti A, znižal pa je dolg B proti C od 20 na 5 gld. in dolg D proti E od 30 na 15 gld.

Kaj se učimo iz tega? da, kedar novce kroži z ene roke v drugo, napreduje trgovina. Plačaj svoje dolgove, ako ne moreš vseh, nekoliko. To pomaga ednemu, drugemu in tretjemu in tedaj se bolje živi.

* (Šestdeset ur pod snegom.) Letošnjo zimo se je vozila na saneh soproga nekega učitelja z dvema otrokoma iz Kopenke v Rusiji v nedaljno selo Tatochin. Potoma iznenadil jo je tako gost sneg, da se ni moglo sploh nič videti. Konj obtičal je v snegu, Žena je morala prenočiti pod milim nebom; vlegla se je na sani, pokrila se in kmalu je bila s snegom tako zametena, da se ni mogla premakniti. Tako je ležala 60 ur. Slučajno je prišel istim potom lovec, kojega psi so pričeli na onem mestu lajati in kopati. Lovec je pristopil bliže, našel je mrtvega konja in pod snegom ženo in otroka, kojim pa se ni ničesa zgodilo.

* (Živa pokopana) je bila te dni mlada ženska v Velmeru na Erdeljskem. Klausenburški list „E. H.“ pripoveduje o tem strašnem dogodku to le: Žena ni mogla spati in zaradi tega je vživala razne lekove. Zaspala je potem tako trdno, da so mislili vsi, da je umrla. Pokopali so jo in nastopni dan so slišali grobokopi ječanje iz njenega groba. Urno so odkopali krsto in jo odprli ali nesrečna ženska je bila uže zadržana. Obleka je bila vsa raztrgana, kar priča, da je bila žena v grobu res vskresila.

Listnica uredništva.

Gg. dopisnikom: Oprostite, ako nismo mogli vsega sprejeti; nekaj ni za rabo, za nekaj pa ni prostora danes. Vsem prijateljem: veselo alelujo!

Sejmovi na Dolenjskem:

V aprilu: 3. v Črnomlju, Dobrničah in Loškem potoku; 4. v Št. Vidu pri Zatičini; 7. v Trebelnem in Zagradcu (Fužinah); 9. v Novem mestu in Podlenkovji (poleg Krke); 10. v Metliki in Bušehi vasi; 17. v Novem mestu; 23. v Radečah in Leskovec pri Krškem; 24. v Žužemberku; 25. v Bučki in Grosupljem.

Žitna cena v Novem mestu 29. marca 1888.

Domače pšenice mernik 2 gld. — kr., Debelače (koruze) 1 gld. 50 kr., Soršice 1 gld. 60 kr., Rži 1 gld. 60 kr., Ječmena 1 gld. 50 kr., Ajde 1 gld. 30 kr., Ovsu 75 kr., Krompirja 90 kr.

Loterijske srečke.

Gradec 17. marca	66	55	19	28	75
Trst 24. marca	45	81	18	62	78

Za popravo hiše katoliške družbe rokodelskih pomočnikov v Rudolfovem so darovali:

Gg.: Ad. Pauser 7 gld., Ant. Žlogar 1 gld., prof. Stanonik 10 gld., Andr. Karlin 3 gld., Ignacij Šalehar 10 gld., T. Kajdič 5 gld., Iv. Tomažič 5 gld., Iv. Bolta 1 gld., Ant. Golobič 5 gld., I. Bačnik 5 gld., dr. J. Lesar 5 gld., Ant. Klemen 5 gld.

Zahvala.

Vsim gospodom od mestne godbe, ki so pri pogrebu ponesrečene družine sodelovali, se toplo zahvaljuje

Karol Langer, kapelnik.

Zahvala.

Vsem, ki so za bolezn, ob smrti in pri pogrebu našega nepozabljenega sina, oziroma brata, gospoda

Josipa Pajniča,

dokazali toliko sočutja do nas in ljubezni do pokojnega, osobito pa gg. členom akademičnega društva „Slovenija“, njenim pevcem in drugim prijateljem umrlega izreka tem potom pristrčno zahvalo

[41] Žalujoča rodbina Pajničevā.

S tužnim srcem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem smrt moje nepozabljive soproge

Marije,

ob enšm se vsem, ki so se mnogobrojno sožaljujoč vdeležili njenega pogreba prav pristrčno zahvaljujem: Bog Vam plačaj! Žalujoč soprog

Leopold Pegan,
učitelj.

Prečna 29. marca 1888.

➤ Pri Dr. M. Godec-u v Toplicah ➤

se dobivajo izvrstno cepljena

jabelčna in hruškova drevesca

srednje in visoke rasti od 3 do 5 let stara po 30 do 50 kr. — Žlahtni cepiči pa po 2 za 1 kr. [42—1]

Prostovoljna dražba!

C. kr. m. d. okr. sodišče v Rudolfovem naznanja, da je c. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem prostovoljno dražbo posestev ml. Janeza Zajca iz Vel. Ceroveca, ležečih v davk. občinah Vinavas in Cérovec in sicer: hišnega in gospodarskega poslopja, travnikov, njiv, pašnikov in posebno na Gorjancih ležečih hostnih delov — dovolilo. —

Prodalo se bodo toraj sledeče: 1.) stavb. parc. št. 37/1 in 37/2 davk. obč. Vinavas, posestvo hiš. št. 37 v Vel. Cerovecu, rectkf. št. 290/2, urb. št. 356 od Kápitelherrschaft Rudolfswort, posestvo vlož. št. 275 davk. obč. Vinavas, prepisano na ime Ane Zajce s zidano, iz 3 sob, 2 izb, 2 kleti, ene veže in ene kuhinje obstoječe, deloma z opeko, deloma s slámo krito hišo, z enim vodnjakom, enim iz 3 oddelkov obstoječim svinjakom, enim malim svinjakom, éno dervarnico in éno sušilnico za izklicno ceno od 375 gold. in k temu posestvu spadajoče parcele in sicer:

vrt	parc. št.	485/1	žna	—	—	—	—	—	—	30 gold.
		485/2	„	—	—	—	—	—	—	30 „
njiva	„	852	„	—	—	—	—	—	—	30 „
	„	855	„	—	—	—	—	—	—	30 „
pašnik	„	1004/4	„	—	—	—	—	—	—	10 „
	„	1020/2	„	—	—	—	—	—	—	10 „

2.) Posestvo vlož. št. 274 davk. obč. Vinavas, ležeče desno od državne ceste, obstoječe iz stavb. parc. št. 37/3 z na tej parceli stoječo hišo, eno nadstropje visoko; z eno sobo, 2 izbama in eno kuhinjo, z obokano kletjo in eno kovačnico, — iz lesenega, s slamo pokritega gospodarskega poslopja obstoječega iz enega hleva, enega pada in ene senice, — iz enega velikega kokolea v slabem stanju zá izključno ceno od 510 gold. in k temu posestvu spadajoča njiva za — 30 "

3.) posestvo vlož. št. 273 davk. obč. Vinavas prepisano na ime Ane Zajc, obstoječe iz njive parc. št. 483 za izključno ceno od — — — — 25 gold. in njive parc. št. 860 za — — — — 10 "

4.) Pašnik parc. št. 871 davk. obč. Vinavas, del na ime Ane Zajc prepisanega posestva vlož. št. 276 davk. obč. Vinavas zá izključno ceno od — — — — 15 gold.

5.) Pašnik parc. št. 177 davk. obč. Cerovec, del na ime Ane Zajc prepisanega posestva vlož. št. 750 davk. obč. Ceroveca izključno ceno od — — 30 gold. k temu posestvu spadajoča njiva parc. št. 173 za — — 80 "

" " " 181 in 182 za — — — — 25 "

" " " 4383 za — — — — 30 "

" " " 4387 in 4388 za — — — — 35 "

6.) Njiva parc. št. 174 davk. obč. Cerovec, del na ime Ane Zajc prepisanega zemljišča vlož. št. 174 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 40 gold. in k temu posestvu spadajoča hosta parc. št. 638/31 za 35 "

7.) Pašnik v Dulcah parc. št. 4041 vlož. št. 751 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 25 gold.

8.) Pašnik v Dulcah parc. št. 4040, vlož. št. 741 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 25 gold.

9.) Hosta v Pavlovih dolih parc. št. 764 vlož. št. 753 davk. obč. Cerovec, za izključno ceno od — — — — 26 gold.

10. Hosta v Robidnici parc. št. 665/20 vlož. št. 749, davk. obč. Cerovec, hosta v Robidnici parc. št. 665/18 vlož. št. 760 davk. obč. Cerovec, hosta v Robidnici parc. št. 665/19 vlož. št. 757 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 50 gold.

11.) Pašnik na Plaunah parc. št. 2722 vlož. št. 759 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 18 gold.

12. Pašnik v Medvednicah parc. št. 4152 vlož. št. 759 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — — 30 gold.

13.) Hosta Cerovareber parc. štov. 193 vlož. št. 748 davk. obč. Vinavas ja izključno ceno od — — — — 15 gold.

14.) Pašnik Cerovareber parc. št. 197 vlož. št. 750 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — — 15 gold.

15.) Pašnik Cerovareber parc. št. 195 vlož. št. 754 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — — 15 gold.

16.) Hosta Lipovec parc. št. 3369/18, 3369/39 in 3369/40 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od 200 gold.

17. Pašnik v Kraji parc. št. 2719 vlož. št. 757 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 70 gold.

18.) Hosta pri Zagorcih parc. št. 3512 in 3527 vlož. št. 748 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od 15 gold.

19. Hosta pri Trumblovih parc. št. 4323 vlož. št. 554 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — 50 gold.

Vsak kupaželni ima pred početkom dražbe 10% varščine od izključne cene in potem 2% kupne cene v roke dražbenega komisarja položiti, ostanek kupne cene pa se lahko v 4 enakih letnih rokih poplača. —

Ker je dražba prostovoljna, ostanejo zavarovanim upnikom njih zastavne pravice ne glede na kupno ceno nesprenmenjene. —

Dražba se določi na 23. aprila 1888 in sledeče dneve v Vel. Cerovcu od 9—12 ure dopoldne in od 1—5 ure popoldne in se bodo hostni deli, če bo treba, tudi komisijonalno pregledali. Dražbeni pogoji se lahko pri tukajšnji sodnji pogledajo. [37—1]

C. kr. m. d. okr. sodišče v Rudolfovem
dne 27. marca 1888.

Učenec,

priden in zmožen slovenskega in nemškega jezika, vzame se takoj v prodajalnico z mešanim blagom, —

➡ Prošeno je osobno priti. ➡

pri gospodu Janko-tu Puhek-u,

[27—3]

v Črnomlju.

Zemljišče na prodaj!

Na Dolnih Jesenicah fare sv. Rupert pri Mokronogu proda iz proste roke Martin Zupančič hiš. št. 1. svoje zemljišče ali grunt z vsem gospodarskim poslopjem in orodjem, vse v popolno dobrem stanju, prav pri cesti — po ugodnem pogoju. [39—1]

Pošteno dekle,

katero zna računati in ljudem spodobno streči, vzamem koj v mojo gostilno za natakario. — Plača je dobra.

[40]

Daniel Makar v Metliki

Plugi s plužno vred,

po Cugmajerjevi sestavi, ki so za naše okraje najboljše, se dobijo cenó pri [38—1]

Adolfu Gustinu

v Novomestu.

Kranjske in nemške detelje,

➡ očiščeno seme predenca (žide), ➡

gorenjski gips za deteljo in travnike.

tako tudi

cement za zidanje vodnjakov

se dobi pri Franu Kastelicu,
trgovcu v Kandiji.

[33—2]

priporoča tudi

železnino in špecerijsko blago.

➡ Vincarja, ➡

kateri je trtorejstva in kletarstva praktično zmožen, išče vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem na Dolenjskem.

Plača: 15 gold. na mesec, prosto stanovanje v vinogradu, užitek ene šolske krave, za katero tudi potrebno krmo in steljo udobi, les za kurjavo, kolikor ga v obeh vinogradih odpade. — Prosilci oglašé naj se pri vodstvu šole pred ko mogoče pismeno; priložé naj spričala. [34—2]

Sadjerejstvo.

Spisal Rihard Dolenc.

Dobiva se pri založitelju J. Krajec-u
v Rudolfovem.

Najboljše se naroči knjiga po poštni nakaznici, s katero se pošlje 75 kr. ter napiše natančno adresu s pristavkom za Dolenčevo Sadjarstvo.